

ІНВЕСТУВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

В економічній практиці до пріоритетних прийнято відносити такі об'єкти інвестування, які характеризуються коротким терміном окупності, мають значний експортний потенціал, конкурентоздатність на внутрішньому та зовнішньому ринках, а також спроможні надати істотний мультиплікативний поштовх для розвитку галузей, що мають супутній характер. Значною мірою таким вимогам відповідає туристична галузь і підприємства, що входять до неї, за оцінками фахівців вважаються одними з найбільш високорентабельних.

Має підставу твердження, що туристична галузь України вже поступово набуває статусу галузі національного порядку й є однією з найефективніших і найперспективніших галузей народного господарства у повоєнному періоді. Досвід таких розвинених країн з ринковою економікою, як Німеччина, Велика Британія, Франція, Іспанія, Греція та інших підтверджує такий висновок.

Значущість розвитку туристичної галузі для України визначається такими чинниками: 1) наявність значного різноманітного туристичного потенціалу; 2) тісний зв'язок туристичного комплексу з багатьма іншими галузями економіки, що дає можливість отримати вибуховий мультиплікативний ефект; 3) приближення до європейських та світових стандартів якості товарів та послуг і покращення комфортності життя для значних верств населення; 4) зростання валютних надходжень у країну, поповнення державного та місцевих бюджетів коштами, необхідними для подальшого розвитку народного господарства [1].

На відновлення туризму в Україні впливає велика кількість негативних причин, значна частка яких має застарілий характер. Перш за все до них треба віднести недостатність методичної, організаційної підтримки підприємництва в туризмі з боку державних регуляторів, невідповідність рівня комфорту більшості готелів, пансіонатів та будинків відпочинку світовим стандартам якості, невеликі обсяги інвестицій у розвиток матеріальної бази туристичної галузі. На цей час відсутні дієві програми розвитку малого підприємництва у сфері готельно-ресторанного обслуговування. Декларативність програмних документів на місцевому рівні призводить до того, що кошти на розвиток цієї галузі відраховуються за остатнім принципом, а їх кількість залишається незначною. У незадовільному стані є сервісна і інформаційна інфраструктура галузі. Сильно стримуватиме розвиток туризму низька якість автомобільних доріг, особливо в місцях перспективного розвитку сільського та зеленого туризму. Однак, незважаючи на негативні фактори, в Україні реалізується цілеспрямована політика відносно створення нових туристичних кластерів, продовжується робота

над розвитком екстремального, спортивного, культурно-пізнавального, мисливського, рибальського, підводного, релігійного туризму.

Виведення повоєнної України до числа передових туристичних держав світу є завданням комплексним і вимагає системних зусиль від усіх гілок влади. Для цього необхідно вирішити певні законодавчі проблеми, узгодити роботу усіх суб'єктів туристичного ринку та через системне фінансування, політичну та ідеологічну підтримку забезпечити сталий розвиток туризму. Здійснення у повній мірі вищезгаданих заходів не тільки допоможе розвитку туристичної галузі, але й сприятиме зміцненню економіки всієї країни, а значить і підвищенню добробуту українців. В умовах фінансової кризи, яка сьогодні має значне поширення, туризм являє собою найменш ризиковану та найбільш перспективну з економічної точки зору сферу інвестиційних інтересів держави і являє собою реальне джерело зростання ВВП та надходжень до бюджету [2]. Розвиток туризму в Україні дозволить створити тисячі робочих місць, що має особливе значення з огляду на наслідки економічної кризи. Наразі в Україні туристична діяльність перебуває у стадії виживання. З причин війни України з так званою «росія» наявні туристичні ресурси використовуються не повністю, проте динаміка туристичного ринку України свідчить про наявність достатньо стабільного розподілу прибутків від внутрішнього та іноземного туризму

Очевидною є необхідність залучення після війни інвесторів до процесу розвитку туристичної галузі. Але сьогодні існує низка проблем, які заважають залученню інвестиційного капіталу в туристичну сферу з метою створення конкурентоздатного на світовому ринку національного туристичного продукту. Такими проблемами є: необхідність створення цілісної системи державного управління з питань туризму в регіонах з високим туристичним потенціалом; недостатній юридичний рівень нормативно-правової та організаційної бази розвитку туристичного бізнесу, а також відсутність її гармонізації з нормами міжнародного права; інертність зростання під час війни обсягів вкладень в розвиток матеріальної бази туристичного комплексу країни; недосконалий інвестиційний клімат. Отже, гостра потреба туристичної галузі в інвестиціях вимагає продуманої повоєнної стратегії інвестиційної діяльності, яка повинна спрямовуватись на створення сприятливого інвестиційного клімату в країні за допомогою комплексного використання інструментів інвестиційної політики та об'єднувати інтереси держави та приватних інвесторів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Маркетинг в туризмі : навчальний посібник / С. Цвілий, Т. Кукліна, В. Зайцева. – Запоріжжя : НУ «Запорізька політехніка», 2022. – 260 с.
2. Tsviliy S. Expert counselling for hotel companies on protection of micro-business interests in coronavirus conditions / S. Tsviliy, D. Gurova, S. Zhuravlova // Приазовський економічний вісник. – 2021. – № 1(24). – С. 155–160.